

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnštvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[časno še tudi 13.321]

Vodstvo državne
licejske knjižnice
v Ljubljani

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din,

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Malloglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste

glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Socialistična sredstva.

Socialistične organizacije se bojujejo za odpravo današnjega ekonomskega sistema. Boj zahteva strategije, kajti bojevati se tjavendan brez vsakega načrta nima smisla. Socializem kaže delavstvu, kakšna je moč njegovega nasprotnika, zato da more proletariat organizirati svoj boj proti kapitalizmu in ga uspešno voditi. Kajti, če se hočem bojevati, moram poznati nasprotnika, njegove čete, sile, trdnjave, njegovo orožje in njegove metode. In nasproti mu moram stopiti na tem bojišču, na katerem ga najdem. To je neizpodbitna resna resnica.

Pa vendar se čuje zadnja leta toliko utopističnih razlaganih načinov, kako mora iti delavstvo v boj za strmoglavljenje kapitalističnega sistema. Utopistične razlage in metode smo imeli tudi v prošlosti, toda ker je bilo delavsko gibanje takrat še šibko, niso napravile toliko škode delavski stvari kakor danes.

Politična moč se zametava. In prav tisti, ki so jo obsodili, so se sedaj premislili, pa sklenili poseči tudi v politični boj. Zmote pa niso pripoznali. Če ima kapitalizem politično moč, pa me z njo tepe, ovira svoj razvoj, onemogočuje mojo organizacijo, tedaj je logično, da se mora proletariat tudi politično postaviti na svoje noge in si osvojiti moč tudi na tem polju: kajti to je eden izmed pogojev kočne zmage. Zametavati tega pomeni škodovati delavski stvari in socializmu sploh.

Sodišča, policije, zakonodajna telesa itd. so politične institucije. V rokah kapitalističnega razreda pomenijo najboljšo orožje v boju proti delavskim interesom. Zakaj pa so te reči v rokah nam nasprotnega razreda? Ne zato ker je politika slaba, ampak zato, ker je večina delavstva politično nezrela. Ta večina omogoča maloštevilnemu kapitalističnemu razredu, da vlada nad zavednim in nezavednim delavstvom enako.

V stvarkah je najizdatnejše kapitalistično orožje proti delavstvu politična moč. Policija, vojaštvo, župani, glavarji itd. so večinoma v kapitalističnih rokah. Delavci protestirajo, trosijo tisočake za advokate v dragih sodnih procesih, se zgražajo nad političnimi oblastmi, na dan volitev pa zopet glasujejo za svoje »prijatelje« v demokratični, klerikalni, radikalni itd. stranki. Na ta način se z volitvami za delavski razred res ne bo »nikdar ničesar doseglo«, toda doseže se toliko več za kapitalistične interese. Krivda za take razmere je torej pri delavstvu, ne v politiki kot taki.

S politiko prodira kapitalizem neprenehoma v področje delavskih pravic. Kakšna logika je to, če pravim tedaj, da me politika nič ne briga... Volitve imam in delavstvo ter kmečko ljudstvo je ogromno v večini. Kapitalisti torej niso v večini. Da vladajo, je torej krivda v politični nezrelosti ljudstva. Dolžnost zavednih delavcev torej je, da izobrazijo maso. Hujskati male skupine je zelo slabo sredstvo v boju proti kapitalizmu.

Pravijo, da je politika postala kupčija. Prav zato jo je treba iztrgati kupčevalcem iz rok in napraviti iz nje to, kar mora biti, da bo koristila ljudstvu in štutila njegove interese. Ves kapitalistični sistem je prežet korupcije. Ker so v njem pogoji za korupcijo, jo je najti ne samo v politiki, ampak celo v cerkvah, dobroteljskih institucijah in v političnih zastopstvih je je seveda največ, ker iščejo korumpirani interesi v njih zaslonbe in varstva.

Korupcija ne bo izginila čez noč. Korupcija pa še niti ni iztrebljena, ker še niso iztrebljeni vsi pogoji zanjo in kar je glavno, ker ljudje še niso tako daleč, da bi jim bila poštenost največja svetost.

Proglasi nekaterih prerokov in odrešenikov, da ni tako, kakor je, ne spremene resnične situacije. Zanikava se lahko vsaka reč, le da se s tem nič ne doseže. Ako je nebo vse črno, pa trdim, da ni oblakov, ne bom s vsvojem utajevanjem preprečil nevihte.

Vprašanje med menoj in teboj je le moč sile, ki jo posedujeva. Na temelju te sile se bojujeva. In tako vrši delavstvo svoj boj na političnem polju v trdni veri, da so mu dani vsi pogoji za zmago. Politika je velika sila, in če tajim to dejstvo, ne opravi nič drugega, kakor da mi bo še bolj nevarna. Politična moč v kapitalističnih rokah koristi kapitalizmu. V delavskih rokah bi koristila delavstvu.

Tako kakor v politiki kaže socializem delavstvu povsod kapitalistične postojanke in mu jih po-

maga spoznavati, da se mu ni treba na slepo zaginjati v nasipe, katerih ni mogoče osvojiti z golo roko; kaže mu nasprotnikove sile, da se ne bi zgodilo, da osvoji delavstvo trdnjavo, do katere ga je kapitalizem namenoma izvalil, potem ga pa za hrbtno napade z neopaženo silo in ga pobije.

Delavsko gibanje postane prava sila, kadar se bo zavedlo svoje resnične moči. Danes so posebno mase delavstva še preveč zaverovane v slepomišljenja kapitalističnih politikov, ki ga odvrtačo od resnične delavske politike. Zato je delo za socializem še tako težko.

Za socialista ni dovolj reči, da je socialist. On mora poznati socializem, poznati njegove metode, poznati moč svojih nasprotnikov in njihova bojna sredstva, poznati in razumeti delavstvo med katerim agitira za socializem. In organizirano mora delati. Mase je treba učiti socializem takó, kakor ga bo v začetku najlažje razumela. Da se bo v znanju izpopolnjevala, jo je treba navajati k čitanju socialistične literatne. Socialistične organizacije morajo obdržati diskusije in predavanja v interesu starih in novih članov, kajti s takimi metodami se vežba naša armada in postaja jačja in jačja.

Millijone delavcev pozna danes socializem, žal ne tako, kakor bi bilo potrebno. Znamenje, da bo treba še ogromno organizacijskega dela. Človek, ki je postal čez noč radikalen in se pridruži h kaki utopistični frakciji, bo govoril masi o svoji struji kot edini, ki bo rešila svet. Tak agitator je podoben verskim pridigarjem, katerih vsaki trdi o svoji veri, da je edino zveličavna in vse pruge so krivoverške. Ta čudna, zastarela propaganda se je naselila tudi v delavsko gibanje posebno nekaj časa po vojni. Ker ni vse človeštvo ene vere in ker ni vse delavstvo pri eni stranki, ga taki načini samo begajo in ovirajo misliti trezno in razumno. Tako nastajajo fanatiki, ki se po izgorelem ognju navdušenja zopet pogreznejo v staro brezbriznost.

Znanje je sila, ki bo ubila suženjski duh v delavskih masah in jih vsposobilo za novo družbo pravičnosti za vse človeštvo. Do znanja se pride samo s poukom in do zmage s treznim, premišljenim, sistematičnim bojem. Proletarec.

»Socialistične« zadruge.

Urtnik se je kot »socialistični teoretik« na Slovenskem smatral za poklicanega nekoč izjaviti, da zadruge ne bodo rešile proletariata in da so te lahko tudi kapitalistične, in prav je imel. Da je temu tako, da imamo »socialistične« zadruge z vodstvi, ki o pravem socializmu nimajo niti pojma, temu v dokaz naj služita sledeči ilustraciji:

O mizarški zadrugi na Viču pri Ljubljani veliko govorijo, da je socialistična. Recite le Bradešku ali Tokanu, da ni, pa boste največji »razbijaci«. Pri zadnjih občinskih volitvah na Viču je za kandidiral na demokratiški listi poslovodja dotične mizarške zadruge Lojč, ki je pristen Sokol in baje tudi skrit orjunaš. Torej zato so tukaj »socialistične« zadruge, da bi vzdrževale nasprotnike socializma in delavstva sploh kakor tudi pristaše ubijalcev naših sotrpinov. In te »socialistične« mizarške zadruge je odjemalec zopet druga naša »socialistična« zadruga, Konsumno društvo za Slovenijo, ki je nabavilo svoičas pri njej opremo za svojo šišensko prodajalno v približnem znesku 25.000 Din. Tako nevedoma podpirajo socialisti po krivdi svojih nesocialističnih vodstev potom svojih zadrug svoje največje sovražnike. More priti na ta način proletariat do končne odrešitve?

Dalje smo zvedeli, da je ob priliki pogreba padlih orjunašev kot uniformiran njihov član korakal zanjimi tudi neki Grbec, izkušen klepar in sicer v »socialistični Jugometaliji«. Torej čestitamo k takemu »socialističnemu« delu »socialistične« zadruge pod vodstvom bivšega inštruktorja komunistične omladine Otorepca, preje mežnarja ene izmed številnih ljubljanskih cerkva, čestitamo takšnim možem, ki niti tekom triletne učne dobe ne znajo poleg strokovne izobrazbe svojim učencem vcepiti niti najprimitivnejših pojmov o razrednem stališču in boju. Ko lamsko leto v Ljubljani ni bilo nadaljevalne obrtne šole, so se gosposdije od Jugometalije v »Delavcu« zelo bahali, kako skrbje sami za vzgojo svojega obrtnege naraščaja v strokovnem in socialističnem oziru, pri čemer so sodelovali razni Urtniki, Hladniki, od katerih zadnji kot bivši ključavničar in današnji

risar n. pr. trdi, da ima pravico na »boljšo« vzgojo svojih otrok nego pa navadni delavec. To je torej sad dela patentiranih teoretikov in različnih štreberjev v delavskem gibanju, ko niti mladine v svojih podjetjih ne znajo dovolj socialistično orientirati. Vodi jih pač površnost v socialističnem delu med proletariatom in izgovor, da delavno ljudstvo še ni zrelo. Pa če kdo kaj poudarja, da to ali ono po socialističnih principih ni v redu, ta je največji »razdirač«, ki ne goji razrednega boja in piše le o svojem esperantu traparije in oslarije. In z ljudmi, ki vrše tako svoje socialistične naloge naj se »vklup vsememo in se porazgovorimo?« Ali more še kak pameten človek biti za to, dokler se vse to odkritosrčno ne spremeni?

Jugometalija ima svojo podružnico v Trbovljah, okrog katere se z zaupanjem grupirajo tamkajšnji rudarji, ker menijo, da kar iz Ljubljane pride, mora biti tudi brezpogojno dobro. Toda 1. junij 1924. je bil insceniran tudi največ iz Ljubljane, pa vemo, da ni bil za rudarje v Trbovljah posebno dober. Trboveljski rudarji imajo na vsak način izvrstno priliko, čvrsto oprijeti podružnico Jugometalije. Centrala v Ljubljani ho s svojim izvrstnim vodstvom že skrbela, da bo vzgojila nadaljnje Grbce, ki bodo z drugimi grbci ob priliki zopet pričeli po grbi ali po glavah tepsti magari člane iste zadruge, pri kateri so se izučili. Pa vas ne bodo topli zato, rudarji Trbovljah, ker bi vi morda nad zadrugo misliljo obupali, ampak zato, ker niste pravočasno poskrbeli za potrebne remedure pri vodstvu v Ljubljani. — Virga.

Razno.

Obtožnico proti bivšemu pravosodnemu ministru dr. Lazi Markoviču je končana. Obtožen bo zaradi 14 zločinov, po večini korupcijskih koncesij državnega imetja zasebnikom. Tej rajdi vseh dobrot se pridruži pozneje še 15 drugih. Obtožnica bo dana narodni skupščini v sprejem. To je veličanska komedija. Če bi bilo našim klerikalcem n. pr. do tega, da se Markovičeve korupcije kaznujejo, bi glasovali za aretiranje tega lepega gospoda že prvi krat, ko je prišla zadeva pred parlament, ne pa da so jo pocedili z vso svojo opozicijo, kolikor je ni tam ostalo za štafažo, iz parlamenta.

Flemenske zastave je notranji minister dovolil vsem društvom, samo protidržavnih napisov ne sme biti na njih. Če bi se ljudje 20. veka že vendar enkrat naučili poživljati se na zastave, pa bi zato rajši pokazali barvo svoje pameti in stvarnega dela, bi tudi takšnih odlokov ne bilo treba.

V Zagrebu se bo vršila 18. t. m. izseljeniška konferenca, na katero so pozvani sami strokovnjaki, med njimi minister Behmen, No, da, samo to je hudič, da takšnim strokovnjakom ni nikoli namenjeno, da bi šli za nekaj časa na lastno kožo poskušat izseljeniško vprašanje.

Letošnji dež preklinjajo gotovo povsod po svetu, v zapadni Češki so ga gotovo veseli. Poročajo, da je zraslo užitnih gob tam v tolikšem številu, da jih hodijo ljudje kar s srpom v gore žet, sadja in drugih takšnih dobrot ni letos po zapadnočeških vrtovih nič prida, zato pa imajo ljudje svoje največje veselje z najboljšimi gobami, ki jim rasejo takorekoč skozi okna v hiše. Zanimivo, da na oni strani čeških lesov, v sosedni Bavarski skoro nič gob ni, zato jih hodijo Bavarci na to stran nabirat.

Nemčija je odplačala že drugi obrok po Dawesovem načrtu v znesku 20 milijonov zlatih mark.

Izginjajo. Po umoru s. Matteottija fašizem na Laškem ne more več iz kriz. Hotel je pbasati vse Italijane v svojo malho, a pobral je le vse lopove in zločince, pošteni mu niso hoteli priti blizu. Kaže se vedno bolj, da bo fašizma na Italijanskem kmalu konec, njegov brat na Španskem bo izkrvavel menda v Maroku, na Nemškem pa hoče životariti še nekaj časa v blatu z drugimi najbolj reakciunarnimi meščanskimi skupinami. Kako je na Laškem kaže umor Casalinija, fašistovskega poslanca in podtajnika njihovih sindikatov. 12. t. m. dopoldne ga je v Rimu ustrelil neki Giovanni Corvi. Ko so morilca po aretaciji vprašali, ali je socialist ali komunist, mož ni vedel odgovora. Casalini je bil znan kot breobziren in nasilen človek in politik. Ni še dolgo, kar so poročali, da se je na ulici pre-

tepal z nekim bivšim fašistom in še druge stvari. Ni izključeno radi tega, da so inscendirali njegov umor fašisti sami: da se ga iznebijo in da bo ob enem njih mučenik. To bi ne bilo nič tako čudnega, takšna sredstva so porabljali vsi veliki lopovi, poroča zgodovina.

V Italiji se zadnji čas na vseh koncih in krajih ponavljajo krvavi spopadi med fašisti in njihovimi nasprotniki. Na italijanski narodni praznik 20. sept. je pozvanih v Rim 25.000 mož fašistovske milice. Najbrže pride takrat do velikih spopadov. Pa ne vemo, če pojde Mussoliniju vse tako po sreči kakor bi mu bilo všeč.

Švedska komunistična stranka se je razcepila, ker se velik del njenih članov ne strinja z diktatom iz Moskve, ki je odstavil glavnega njihovega voditelja Höglunda. Gospodu Zinovjevu se vedno bolj mudi spremeniti III. internacionalo v internacionalo izključencev.

Francoski vojni proračun je bil na Herriotovo iniciativo znižan za 130 milijonov frankov. — Zato so pa našega napram lanskemu podvojili, ker hoče biti naša vlada s Herriotom v zlahti.

Brezposelnost na Angleškem je obsegala po zadnjih statistikah 1.172.700 oseb, za 12.622 več nego 25 avg., toda za 122.923 manj nego 31. dec. 1953.

V sovjetske srednje in meščanske šole so uvedli baje tudi pouk o politični špionski in kot obilgaten predmet po eno uro na teden aviatike. Kdor nam prvo dokaže, dobi cekin — čeprav verujemo, da so boljševiki vsega slabega zmožni; drugo pa verujemo, ne da bi razpisovali nagrade.

Katolicizem in otroško delo. Ameriško Osrednje katoliško društvo se je izreklo te dni na svojem kongresu proti prepovedi otroškega dela. V svoji resoluciji pravi, da naj otroci le delajo, ker je to boljše, kakor če so doma. Klerikalci so vsi enaki, od rimsko katoliških do protestantov in pravoslavnih, kapitalistični hlapi so vsi. Ti ameriški klerikalci, ki izročajo otroke kapitalistom v najpodlejšje izkoriščanje, pa nosijo pred vsemi kravji zvonec. Kaj pravi Jezus; Pustite male k meni priti. Stavimo glavo za bučo, da se izgovarjajo ti njegovi verniki na ta izrek, ko tako mirnodušno izročajo otroke kapitalističnemu ugonabljanju.

Kjer se pojavi človek, tam se pojavijo tudi stenice, ščurki, bolhe in slična simpatična zverjad. Kjerkoli izbruhne v Ameriki kakšna „revolucija“, tam se pokažejo tudi oboroženi odposlanci wallstreet-skih mogulcev. V honduraškem pristanišču La Ceiba je izkrcala ameriška vojna ladja 100 mornarjev, da „bi branili tamošnji ameriški konzulat“. Muhe imajo med rade, še bolj po dišijo kapitalistom v Zedinjenih državah razni petroleji. Revolucija v Čiliju je tudi delo ameriških kapitalistov, ki se ne strašijo pogubiti celo ljudstvo v meščansko vojno; da si natrpajo svoj žep.

Revolucija čilenških soldatov ima fašistovski značaj, Ustavil se je direktorij, ki je že sklenil razpustiti parlament. Ta parlament je imel kakor senat tudi demokratično večino, pa je še vprašanje, če se bo v Čiliju posrečilo to, kar se slavnemu vzorcu Primu de Riveru na Španskem sedaj ponesrečuje.

Tudi Arabci imajo vročo kri. V Hedžasu se je plemo Wahabitov upro hašimitski dinastiji. Vstaji prodirajo proti Mekki. Običajni francoski in angleški vojni brodovi so že prispeli „brant lastne interese“.

Kupujte čevlje samo z znamko „Sloga“.

Ako pijete „BUDDHA“ čaj, vživaš že na zemlji raj!

RADI JASNOSTI

Sodrug Fr. Oset se v članku „Buh pa kic!“ v Napreju šte. 131, z dne 12. septembra 1924 zavzema za strankino disciplino in strankino javnost, ter opisuje zgodovino Trboveljskega kongresa. Jaz se z njegovimi članki docela strinjam, da, nekatere celo podčrtavam. Tudi s člankom „Buh pa kic“ se strinjam skoraj v celoti. Ugovarjati moram le trditvi, da sta bila člana Jos. Gorjanc in Peterman izključena radi tega iz stranke, ker niso imeli člani nič besede. Strinjam se pa z njegovo pripombo, da bi lahko P. kot kapelnik veliko koristil socializmu. Izključitev teh dveh članov se je izvršila popolnoma v soglasju članstva oz. od članstva poverjenega krajevnega odbora socialistične stranke, ker sta se zagrešila s kršitvijo socialistične razredne zavednosti, ki je obstajala v tem, da kot merodajna faktorja pri godbi nista preprečila, da bi člani te godbe (2—3 po številu) bili ob priliki Westnove stavke stavkokazi; niti nista poskusila napsko popraviti, tedaj ko jih je Strokovna komisija po nalogu stavkovnega odbora v to poklicala. Trdovratno sta vztrajala na stališču, da je železničarska godba „internacionalna“ ter neodvisna od vseh instanc. Sklicevala sta se na veliko vrednost inventarja. (godbenih instrumentov in drugo) ki jih godba poseduje in neglašala, da bi se vse uničilo, ako bi se godbeno vodstvo po naših zahtevah ravnalo. Trdila sta, da godba brez stavkokazov ne more igrati. V tem tiči vse, s. Oset! V tem se je izkazalo, da je bil 15 ali 20 letni socializem brez razredne zavesti. Železničarska organizacija je v Celju obstajala že pred vojno in imela lepo knjižnico, ali žal mnogo teh knjig niti čitanih ni bilo, da, niti razrežane niso bile broširane knjige, ki

jim jih je Dunajska centrala poslala. V tem je vse povedano! Železničarji pod vodstvom Petermana so se brigali za godbo, za veselice in druge prireditve, na katere so industrijski in obrtni delavci, deloma tudi buržuazija, prinesli svoje solde. Ves ta železničarski „socializem“ je obstajal v tem, da so se nekateri železničarji česa naučili (godbe) a delavci pa da so vedno svoj denar zapili. Železničarska godba je bila socialdemokratska, tako je trdil ves nevedni svet. Celjski purgariji si n. pr. socialistov brez železničarske godbe niti predstavili na pibelih in trompetah in ne v ideji. Najboljši dokaz k mojim trditvam je to, da je med železničarji v Celju najmanj čitateljev socialističnega dnevnika „Napreja“ in niti enega čitatelja ni pri delavski javni knjižnici „Svobode“. Na drugi strani pa vidimo mnogo teh železničarjev, ki zvesto čitajo kapitalistične liste „Jutro“, „Slovenca“ itd. — to govori za cele knjige, a ne samo to! Delavstvo ima svoje kulturne, strokovne, gospodarske ter politične organizacije radi tega, da se postavi kot organiziran razred delujočega in ustvarjajočega ljudstva v bran proti kapitalističnemu razrednemu in njegovemu družabnemu redu. Posamezni deli tega organizma so dolžni brezpogojno podvreči se velikemu cilju. Te zavesti železničarska godba ni imela in svoje dolžnosti do ostalega socialističnega gibanja ni vršila. Nikdar ni nastopila brez plačila na kaki delavski prireditvi, niti 1. maja ne, ampak je zahtevala vedno horendne vsote za plačilo in še par sodčkov piva povrh. Tako kakor je bilo pitje pri železničarski godbi običajno, se je ta navada zanesla tudi v Pevsko društvo „Naprej“, katero je šlo do lanskega leta vsakemu — pa če tudi buržuju — pod okence pet, samo da je plačal nekaj litrov. Temu je napravil zavedni proletariat konec s tem, da je izključil iz stranke tiste, ki so duševni razvoj ovirali in temelj socialističnega razrednega boja podpirali. Treznost v delavskih vrstah — čeprav le polagoma — vendar sigurno napreduje
A. L.

POŽRTVOVALNOST.

„Konsument“ je svojčas pisal, da so člani načelstva Konsumnega društva za Slovenijo „požrtvovalni in marljivi združni delavci“. Evo vam, člani, tukaj je zopet en dokaz tiste požrtvovalnosti in marljivosti. Kakor smo že enkrat našim čitateljem sporočili pred kratkim, „požrtvovalni in marljivi“ član načelstva Svetek sprejema 100 Din dnevno za svoje „požrtvovalno in marljivo delo“ v zadruzi, za delo o katerem nima še niti pravega pojma. Kdor dobiva dnevno plačo in ni še z mesečno plačo nastavljen, temu pritiče plača le za delavnice, to se pravi one dni, na katere je kdo tudi faktično delo izvrševal. Ti osnovni pojmi iz trga za delo so znani gotovo zadnjemu cestnemu pometaču, zdi se pa, da ne ve o tem ničesar gromovnik za delavske pravice in socialno revolucijo bivši (hvala Bogu!) predsednik Strokovne komisije, kovinarjev, „Svobodin“ itd. svetek. Ta gospod si je namreč zračunal n. pr. od vstevši 3. do 31. avgusta 2.800 Din, to se pravi po 100 Din tudi za nedelje in praznike. Od 3. do 31. je samo 22 delavnih dni in je torej Svetek konsumnemu društvu zračunal za 500 Din več. Torej res „požrtvovalno in marljivo delo“ enega izmed „zadružnih delavcev“ kakor je Svetek, ki se je največ zavzel za to, da s. Böhma izključejo. Seveda je ta bil že prej brez posla pa več vsaj najprimitivnejših trgovskih pojmov in poslov in radi tega nevaren kot član nadzorstva vsakemu diletantu in koristolovcu v zadruzi. Sodr. Böhma se čudi marsikateri zadružnik, da je tako heroično prenesel svojo izključitev. Človek, kateri je siguren svojih zmožnosti in svojega dela, lahko prezira vse svoje prilikave napadalce. Za nas člane Konsumnega društva za Slovenijo je pa interesantno, kaj vse naši člani načelstva kot „požrtvovalni in marljivi združni delavci“ med seboj zakulisno na naš račun kuhajo. Pa obračun ne bo izostal, čeprav bi sledilo še toliko intrig in izključitev onih ki so pač po svojem za resnično „hišo iz stekla“. — Član Konsumnega društva za Slovenijo.

Dopisi.

Trbovlje. Kljub temu, da klerikalni minister g. Sušnik [koji je ustavil v vlado z geslom: Vsem enake urnice.] ni dovolil za naš okrožni zlet polovične vožnje, je vendar naša prirediteljska ekipa uspela nad vse sijajno. Sprevod je bil veličasten, da ga še Trbovlje niso videli takšnega. Čeravno imajo klerikalci, Sokoli in Orjunaši vse ugodnosti na železnici, niso mogli še do danes pokazati kaj enakega. To je dokaz, da se delavstvo ne ustraši žrtve in gre v kljub vsem zaprekam vladajočega razreda svojo začetno pot naprej. Že v soboto so prihajali gostje in delegati DTE in so zborovali do polnoči. Okrog 1. ure ponoči so došli člani in članice DTE in UDR iz Šoštanja. Že v zgodnjih urah krasnega nedeljskega jutra so se na dvorišču Del. doma zbirali člani in članice DTE. Že sprevod na kolodvor je bil lep, a še lepši nazaj, ko so korakali sodr. in sodružice iz Studencev v krofih, katere je vsak občudoval. Tudi Zagorje in Hrastnik sta bila častno zastopana s člani in zastavami. Vseh zastav je bilo sedem v sprevodu, od teh 6 tujih. Pozdravni govori so bili kratki a jedrati. Popoldan ob

3. uri je bilo dvorišče Del. doma že popolnoma zasledeno, a zmirom so še dohajali ljudje v velikih skupinah. Telovadbo je otvoril ženski naraščaj in sedaj so sledile ovacije v taki meri, da še na nikoli tako, posebno pa takrat, ko sta izvajala vaje na orodju s. Pihl iz Trbovelj in s. Schweiger iz Studencev. To je bila slika, katere bo gotovo vsem navzočim ostala precej časa v spominu. Vsa telovadba, proste vaje in vaje na orodju so pokazale, da smo precej napredovali od lanskega leta. Po telovadbi se je razvila prosto zabava, ki je potekla brez vsakega incidenta. Zahvaljujemo se vsem zunanjim sodrugom in sodružicam, ki so se zleta udeležili in s tem pripomogli naši prireditvi, da je tako častno izpadla. Tudi člani UDR iz Šoštanja in Zagorja so se kot reditelji vrlo pokazali, za kar jim izrekamo tem potom najlepšo zahvalo. Tudi vsem članom in članicam DTE iz Studencev, Maribora, Ljubljane, Šoštanja, Črne, Guštanja, Hrastnika in Zagorja se zahvaljujemo za udeležbo in Vam kličemo: Na svidenje. Zahvaljujemo se tudi našim sodrugom, ki so preakrbeli naraščaju brezplačno kosilo in gostom prenočišče.

Zletni odbor DTE Trbovlje.

[Tega zleta DTE so se udeležili tudi udarniki [UDR] iz dveh krajev. Ali se ne bi mogli razni združevalci pobrigati, da bi postali tudi Udarniki člani „Svobode“ in da bi imeli naši delavci potem samo eno telesovzgojno organizacijo, namreč DTE kot podzvezo „Svobode“? Zadnji čas bi že bil, da se odpravijo telesne straže posameznikov! Op. ur.]

Trbovlje. Že dolgo opazujemo delo vranoglavca, ki čisto po carističnem sistemu hoče paševati v osrednji delavnici, čeprav so mu od strani Trb. družbe že malo pristucali perutnice, kar bi pri nas pomenilo nezaupanje ali — dobro gospodarjenje? — Pa to je stvar ravnateljstva oz. cent. ravnateljstva ki veliko slučajev še mogoče ne ve, kako lahko poedinec škoduje v splošnem. Mi bi le radi vedeli, če ima ta gospod res pravico, da jemlje v delo le vranoglavce (seveda pod raznimi dobro formuliranimi pretevezami na ravnateljstvo). Taki so gostje naše domovine, ki le škodujejo in trpičijo po nepotrebnem naše domače delavce. Če bi hoteli ti gospodje resno delati, bi ostali gotovo v veliki Rusiji, in ne uganjali razne ne baš čedne orgije po svetu, tako n. pr. tudi v Ljubljani in Belgradu. Za danes to, drugič pa več in obširnejše, ker mi vse beležimo, čeprav nas kruti trinog dvomljivec preteklosti ima za nesposobne bebce.

UTRINEK.

Če vržeš psu kost, ni to še nobeno milosrčje. Milosrčje je, če s psom kost deliš, kadar si sam tako lačen kakor pes. — (Jack London).

„Narodni gospodar“. Glasilo pristašev radikalne stranke v Mariboru, je objavil v šte. 11 z dne 11. tm. članek „Zima se bliža.“ V tem članku opisuje to demagoško glasilo bedo, ki jo trpe v prvi vrsti železničarji, kateri 5 let po vojni še zmiraj stanujejo v vagonih v Teznu, ali pa v skoraj razpadlih vojaških barakah. Kaj ti ljudje pretrpijo, vedno prav dobro gospodje okoli „Narodnega gospodarja“.

Vprašamo vas pa sedaj, kje ste bili, ko so imeli vaši voditelji, to je radikalna stranka, celo moč v svojih rokah, kaj ste takrat za nas storili. Ste se spomnili na ubogo železničarsko paro v vagonih in barakah? Ne! Pregarjanje in izkoriščanje je bilo vaše geslo! Tudi današnja vlada ne bo ničesar napravila za nas, ker nimate drugega kakor obljube vsi skupaj, to vemo prav dobro.

Da je to vaše pisanje volilni maneuver vseh kapitalističnih strank in da hočete uboge kalne na limanice loviti za občinske volitve, to nam je tudi znano. Bratci zagovorniki današnje reakcije in demagogi, mi smo vas spregledali, o ne boste nas več potegnili. Naša pot je pot razrednega boja in kot razredni borci bomo nastopali. Barakarji in Vagonarji vsi v SSJ in naročajte list „Naprej“, v tem je rešitev. — Barakar.

Načelstvu „Sloge“: Podpisani pošiljam svojo člansko knjigo „Sloga“ in z današnjim dnem iz nje izstopim kot član. Razlogi: ne morem se strinjati in nositi odgovornost za sedanje gospodarstvo, ki mora voditi „Sloga“ na rob propada, ako se bo še nadalje tiskal „Naprej“ iz hranilnih vlog in deležev kakor se tiska sedaj. Moj delež pa blagovolite porabiti za naročnino „Napreja“ za mesec avgust in september. — Trbovlje, dne 14. septembra 1924. — Z zadružnim pozdravom Ivan Krušič.

Op. ur. iz stranke ni izstopil, samo iz „Sloge“. Politiko bo še vodil, garantirati pa zanjo ne mara več, dasi je delež samo 50 Din!! Če bi bili vsi delavci take mevrze, bi res lahko prišel še enkrat na površje g. Kristan! Pa dozdej ima Krušič še samo enega bratca, g. Klopčarja namreč, ki je bil naš le loliko časa, dokler ni dobil službe na ljubljanskem magistratu. (V „Ljudskem glasu“ več o tem!)

Lastnik: „Sloga“, n. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

15, IX. Tiskarna bratov Rampret v Krškem 110